229

சட்டமும் அதிகாரமும்

A. Alagu.
Thalavaipuram

ஆசிரியர்
கிராபாட்கின் பிரபு

மொழிபெயர்ப்பாளர்
ப. ராமஸ்வாமி

அறிமுகம்

கிரபாட்கின் என்ற ரஷ்யப் புரட்சி வீரர் உலகப் பிரசித்திபெற்றவர். பெரிய சீமானாயிருந்தும், இவர் செல்வத்தையெல்லாம் துறந்து, மக்களின் சேவையில் ஈடுபட்டார். பலமுறை சிறைப்பட்டார்; கடைசியில் நாடு கடத்தப்பட்டார். **1917**-ம் வருஷ ரஷ்யப் புரட்சி வெற்றி பெறுகிறவரை இங்கிலாந்திலேயே தங்கியிருந்தார். பின்னால் தாய்நாடு சென்று, லெனினின் ஆதரவு பெற்று வாழ்ந்துவந்தார். இக்கட்டுரை கிரபாட்கின் எழுதிய முதல்தரமான ஆராய்ச்சி.

இவருடைய கொள்கைகளுக்கும் லெனின், மார்க்ஸ், ஸ்டாலின் முதலியோருடைய கொள்கைகளுக்கும் வித்தியாசம் அதிகம் உண்டு. ஆயினும், சகல துறைகளிலும் மக்கள் அடிமைத்தனம் நீங்கி, சுதந்திர வாழ்வுபெற்று, அரசியல் பொருளாதார சமூக சமத்துவம் ஏற்படவேண்டும் என்று போராடுவதில் இவர் யாருக்கும் இளைத்தவர் அல்லர்.

ஒத்துழைப்பு அல்லது **கூட்டுறவின்** மூலமே மக்கள் சமுதாயம் முன்னேற முடியும் என்பது இவர் சித்தாந்தம். இவர் எழுதியுள்ள நூல்கள் அனைத்திலும் இந்தச் சித்தாந்தத்தின் விளக்கங்களைக் காணலாம்.

'சட்டமும் அதிகாரமும்' என்ற இந்தக் கட்டுரை இப்போதுள்ள சமுதாயத்தின் அஸ்திவாரத்தையே குலுக்குவதாக இருக்கிறது. இதைப் படித்தவுடன், நாமே சமுதாயத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சிசெய்ய ஆசை கொள்வோம். இது மக்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டும் கட்டுரை.

ந. சோமயாஜுலு

சட்டமும் அதிகாரமும்

"மனிதர்களுடைய மனங்களில் அநியாயமே ஏற்பட்டு, ஒழுங்கு தலைந்துவிட்டால், அப்பொழுது பற்பல சட்டங்கள் ஏற்படுத்தப் படுகின்றன. சட்டமே எல்லாக் காரியங்களையும் செய்துவிடுமென்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். ஒவ்வொரு புதிய சட்டமும் பத்துப் புதிய தவறுதலை உண்டாக்குகிறது. மனிதர்கள் தங்களாலும், தங்கள் கல்வியாலும், ஒழுக்கத்தாலும் ஏற்படவேண்டிய விஷயங்களை சட்டம் செய்துவிடுமென்று நம்பி [illegible] மோசம் போகிறார்கள்."

இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னவர் ஒரு [illegible] காரரல்லர். அவர் சீர்திருத்தக்காரருமல்லர். அவர் [illegible] என்ற பெயர்பெற்ற சட்ட நிபுணர். அவர் [illegible] பாஷையில் ஒரு பெரிய சட்டப் புத்தகத்தை எழுதியவர். சட்டத்தைப் போற்றி அதை இயற்றும் ஒரு [illegible] மேற்கண்ட அபிப்பிராயத்தைச் சொல்வதாயின் அதிலிருந்தே நமது சமூகத்தின் சீர்கெட்ட நிலைமையை [illegible] தெரிந்து கொள்ளலாம்.

தற்போதுள்ள அரசாங்கங்களில் ஒவ்வொரு [illegible]யைப் போக்குவதற்கு ஒவ்வொரு புதிய சட்டம் [illegible] போதுமென்று நம்பப்படுகிறது. [illegible] கொடுமையைப் போக்குவதை விட்டு, [illegible] அதை நீக்க வேண்டுமென்று [illegible]. [illegible] கிராமங்களுக்கு [illegible]

தால், குடியானவன் கிராம ரஸ்தாக்களைப்பற்றி ஒரு சட்டம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறான். பொது ஜனங்கள் இளைப்பாறுவதற்காக உபயோகிக்கும் ஒரு தோட்டத்தி லுள்ள வேலைக்காரன், தன்னை இழிவாகப் பார்க்கும் ஒருவனை நிந்தித்துவிட்டால், உடனே நிந்திக்கப்பட்டவன் தோட்ட வேலைக்காரர்களுக்கு நல்ல புத்தி வருத்தி அவர்கள் மரியாதையாய் நடந்து கொள்ளும்படி செய்யவேண்டு மென்று சொல்லுகிறான். விவசாயமோ, வியாபாரமோ மந்த மடைந்தால், குடியானவனும், கால்நடை வியாபாரி யும், வர்த்தகனும் வெளிநாட்டுப் பண்டங்கள் இறக்குமதி யாகாமல் பாதுகாப்பு வரிகள் விதிக்க ஒரு சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்று தர்க்கம் செய்கிறார்கள். ஜவுளி வர்த்தகர் முதல் ஒரு சிறிய கடைக்காரன் வரை எல்லோரும் தத்தம் வியாபாரத்தைப் பாதுகாக்கச் சட்டம் செய்யவேண்டு மென்று வாதாடுகிறார்கள். தொழிற்சாலையின் முதலாளி தொழிலாளர்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைக்கவோ, வேலை நேரத்தைக் கூட்டவோ செய்தால், புதிதாய் முளைத்துவரும் ஒரு அரசியல் வாதி அவற்றை எல்லாம் ஒழுங்கு செய்ய ஒரு சட்டம் போடவேண்டுமென்று கூறுகிறான். சுருக்க மாய்ச் சொன்னால், எங்கு பார்த்தாலும், எல்லா விஷயங் களுக்கும் சட்டங்கள் போடவேண்டுமென்று சொல்லப் படுகிறது. நாகரிகமாய் உடைகள் அணிவதற்கு ஒரு சட்டம், வெறி நாய்களைப்பற்றி ஒரு சட்டம், ஒழுக்கத்தைப் பற்றி ஒரு சட்டம், துர்க் குணங்களையும், தீமைகளையும் ஒழிக்க ஒரு சட்டம்! எத்தனை சட்டங்கள் வேண்டியிருக் கின்றன!

சிறு வயது முதலே நமக்குப் புகட்டப்படும் கல்வி, கொடுமையை எதிர்ப்பதற்கு நமக்குள்ள சக்தியை அழித்து, அதிகாரத்திற்குப் பணிந்து கொடுக்கும் சுபாவத்தை

வளர்த்து விடுகிறது. பற்பல சட்டங்களுக்குள் நாம் அகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால், அவை நம்முடைய பிறப்பு, வளர்ப்பு, கல்வி, காதல், நட்பு முதலிய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு விசேஷத்தையும் பாதித்து ஒழுங்குபடுத்த முன்வருகின்றன. இத்தகைய நிலைமை நீடித்து வருமானல், நாமாக எந்த உயர்ந்த காரியத்தையும் சுயேச்சையாகச் செய்வதற்குச் சக்தியற்று, நாம் சிந்தனை செய்து பார்க்கும் பழக்கத்தையே இழந்து விடுவோம். சட்டங்கள் ஏற்பட்டு, அவற்றை ஒரு பிரதிநிதித்துவமுள்ள அரசாங்கம் விஸ்தரித்து, சில அதிகாரிகள் அவற்றை அமல் செய்து வராவிட்டால் நாம் வாழ முடியாதென்று நமது சமூகம் எண்ணுகிறது. சட்டங்களில்லாமல் நாம் வாழ முடியும் என்பதை அது நம்பவில்லை. மனித சமூகம் அடிமைத்தனத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள அரும்பாடுபட்ட. பின்பு, விடுதலையடைந்தவுடன், தானே மீண்டும் அடிமைத்தனத்தைத் தலைமேல் சுமத்திக் கொள்கிறது. ஒரு வருஷமாவது சுதந்திரத்துடன் இருந்த நாடு ஒன்றுமில்லை. சுதந்திரம் அடைந்தவுடன், ஒவ்வொரு நாடும் மறுநாளே சட்டங்களையும் அதிகாரத்தையும் அமைத்து, அவற்றின் கீழ் அவதிப்பட ஆரம்பித்து விடுகின்றது.

பல்லாயிரம் வருஷங்கள் நம்மை ஆண்டு அடக்கி வருபவர்கள் நமக்கு என்னசெய்து வருகிறார்கள்? "என்ன மாறுதல் ஏற்பட்டபோதிலும் சட்டத்தை மதியுங்கள்! அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்!" என்ற வார்த்தைகளை உபதேசித்துக் கொண்டு வருவதன்றி அவர்கள் வேறொன்றும் செய்வதில்லை. இதைத்தான் [illegible] பெற்றோர்கள் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிவைக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்கள் இதே கொள்கையைக் குழந்தைகள் மனங்களில் பதிய வைக்கின்றன. [illegible] அவை

மென்று நிரூபிப்பதற்குக் குழந்தைகளுக்குப் பொய்யும் புலையும் நிறைந்த கலைகள் போதிக்கப்படுகின்றன. சட்டத்திற்குப் பணியவேண்டுமென்பது ஒரு மதத்தைப்போல் கருதப்படுகின்றது. நல்லொழுக்கமும் அதிகாரிகளுடைய சட்டங்களும் வித்தியாசமற்றவை என்று ஒன்றுசேர்க்கப்பட்டு, எல்லாம் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தவை என்று கருதப்படுகின்றன. எவனொருவன் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து அதை நிலைநாட்டப் பகைவர்களுடன் போராடுகிறானோ அவனே பெரிய வீரனென்று இளைஞர்களுக்குப் போதிக்கப்படுகின்றது.

நாம் குழந்தைப் பருவத்தைத் தாண்டிப் பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபடும் பொழுது, சமூகமும் இலக்கியங்களும், தண்ணீர் சொட்டுச் சொட்டாய் விழுந்து கல்லைக் குழித்து விடுவதுபோல், ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு நிமிஷமும், மேற்சொன்ன கொள்கைகளையே நமக்குப்புகட்டுகின்றன. சரித்திரப் புத்தகங்களும், அரசியல் நூல்களும், பொருளாதார நூல்களும் சட்டத்துக்குப் பணிய வேண்டுமென்பதையே சதாகாலமும் போதிக்கின்றன. இயற்கைப் பொருள் நூல்களில் ஆராய்ச்சியால் கண்டுபிடிக்கும் விஷயங்களைக் குறிப்பிட வேண்டியதிருக்க, அவற்றில் மத நூல்களிலிருந்தும் சட்டப் புத்தகங்களிலிருந்துப் எடுக்கப்பட்ட சொற்றொடர்கள் ஏராளமாய்ப் புகுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு எப்பொழுதும் நாம் சட்டத்திற்கு மரியாதை செய்யவேண்டும் என்பதற்காக நம்முடைய அறிவு புகைக்கப்படுகிறது. பத்திரிகைகளும் இதே வேலையைத்தான் செய்து வருகின்றன. சட்டத்தை மதிக்க வேண்டுமென்று பிரசாரம்செய்யாத கட்டுரையே அவற்றில் [illegible] யாது. அதே பத்திரிகைகளில் சட்டத்தின் பயனற்ற

நன்மையும், அதை அமல் செய்கிறவர்கள் அதை எவ்வளவு இழிவுபடுத்துகிறார்கள் என்பதும் செய்திகள் மூலம் வெளியிடப்படுகின்றன. எனினும் பிரசாரம் நின்றபாடில்லை. சட்டத்திற்கு அடிமைப்படுதலே நல்லொழுக்கமென்று கருதப்படுகிறது. சட்டம் இழிவாக அமல் செய்யப்படுவதின் காரணம் அந்தச் சட்டத்திலேயே அடங்கியிருக்கின்றது. அந்த இழிவைத் துடைப்பதற்காக முன்வரும் ஒவ்வொரு புரட்சிக்காரனும் தன் வாலிபத்தில் சட்டத்தைப் பாதுகாத்தே வந்திருக்கிறான்.

கலைகளும், விஞ்ஞான சாஸ்திரமும் சட்டத்தை நிலைநாட்ட ஒத்து ஊதுகின்றன. சட்டத்தைப் பாதுகாத்த வீரர்களைப்பற்றியே சிற்பி சிலை சமைக்கிறான். சைத்திரிகன் சித்திரம் வரைகிறான், பாணன் பாடுகிறான். சட்டத்திற்குக் கோயில்கள் கட்டப்பட்டு அது ஒரு தேவதையைப்போல் வணங்கப்படுகிறது. புரட்சிக்காரர்கள் எந்த ஸ்தாபனங்களையும் ஆவேசத்துடன் அழித்தபோதிலும், சட்ட தேவதையின் பூசாரிகள்மேல் மட்டும் கை வைக்கக் கூசுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய அழித்தல் வேலையையும் சட்டத்தினாலேயே உயர்வானதாய்ச் செய்து கொள்ளுகிறார்கள்.

பழைய காலத்தில் கற்சிலைகளின் முன்னால் மனிதர்கள் பலியிடப்பட்டு வந்தார்கள். அக்காலத்து மூடஜனங்கள் சிலைகளைத் தொட்டால் தங்கள் தலையில் இடி விழுந்து விடுமென்று பயந்தார்கள். இப்பொழுது அந்தக் கற்சிலைகளின் ஸ்தானத்தில் சட்டம் ஏற்பட்டுப் [illegible] கொண்டிருக்கிறது. ஒரே குழப்பமாகப் [illegible] நிற்கும் சட்டம் நமக்கு எங்கிருந்து வந்தது? [illegible] காலத்து அடிமைத்தனம், நிலத்தோடு சேர்ந்த அடிமை [illegible]

விற்கும் வழக்கமும், ஜமீன்தார்களும் பண்ணையார்களும் குடியானவர்களை நசுக்கும்முறை, அரசர்களின் ஆட்சிமுறை இவை எல்லாம் சட்டத்தைப் பெற்று வளர்த்து நமக்குக் கொடுத்திருக்கின்றன.

சட்டத்தை வணங்கும் முறை மத்தியவகுப்பார்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்த பிறகே மிகுதியாக வளர்க்கப்பட்டு விட்டது. பழைய காலத்தில் மனிதர்கள் சட்டத்தைப்பற்றி அதிகமாய்க் கவலைப்படவில்லை. அரசனும் அவனுடைய பாது காப்பாளர்களும் இட்ட உத்திரவுகளுக்கு, அவர்கள் கீழ்ப் படிந்து வந்தார்கள். பிறகு சட்டநிபுணர்கள் தோன்றிச் சட்டத்தின் உதவியால் உயர்ந்த பதவிகளை அடைந்து வந்தார்கள். அவர்களே அவர்கள் சட்டத்தை நிலைநாட்ட முன் வந்தார்கள். மத்தியவகுப்பார்களும் பொது ஜனங்களின் உத்வேகத்தைத் தடுப்பதற்குச் சட்டமே தக்க அணையாகு மென்று அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். குருமார்கள் பொது ஜன ஆவேச வெள்ளத்தில் தங்கள் மரக்கலங்கள் கவிழ்ந்துவிடாமல் பாதுகாப்பதற்காகச் சட்டத்தை வாழ்த்திப் போற்றினார்கள். ஜனங்கள், முற்காலத்திலிருந்த எதேச்சாதிகாரத்திற்கும் கொடுமைகளுக்கும் அஞ்சி, அதை ஒரு புனிதமானதாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

“சட்டம் பரிசுத்தமானது. பிறப்பாலும் செல்வத்தாலும் எவ்வித வித்தியாசமு மில்லாமல் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்” என்ற கொள்கையை ஜனங்கள் எவ்வளவு ஆவலுடன் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு நாம் 18ம் நூற்றாண்டில் நடந்த கொடுமைகளை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அக்காலத்தில் சர்வ வல்லமையுள்ள பிரபுக்கள் ஆண்களையும் பெண்களையும்

கொடுமைப்படுத்தியதற்கு அளவேயில்லை. ஜனங்கள் மிருகத்தைப் பார்க்கிலும் கேவலமாக நடத்தப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு உரிமையே கிடையாது. பிரபுக்களுடைய அக்கிரமங்களுக்கு எதிராக அவர்களுக்கு நீதி கிடைப்பதே இல்லை. முறை தவறிய பிரபுக்களைக் கொன்று தாங்கள் தூக்கில் மடிவதைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லை. இப்படித் தவித்துவந்த ஜனங்களுக்குத் தங்களையும் பிரபுக்களையும் சரிசமமாகப் பாவிக்கும் சட்டம் ஏற்படப் போகிறதென்றால், எவ்வளவு சந்தோஷமாயிருக்கும்! சட்டம் நடைமுறையில் எப்படி இருந்த பொழுதிலும், பெயரளவிலாவது அது பிரபுவுக்கும் குடியானவனுக்கும் சமத்துவம் கொடுப்பதாய் வாக்களித்தது; நீதிபதியின் முன்பு ஏழைக்கும் பணக்காரனுக்கும் வித்தியாசமில்லை என்று கூறிற்று. இந்த வாக்குறுதி பச்சைப் பொய். இதை நாம் இப்பொழுது அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால் அக்காலத்தில் இது ஒரு முன்னேற்றமாய்க் கருதப்பட்டது. ஜனங்கள், புரட்சியிலே தங்களுடைய சக்திகளைச் செலவழித்துவிட்டுத் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவர்களுடைய தலைவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரே நிலையான சட்டம் செய்யப்படுமென்று உறுதிகூறியதால், அதற்குச் சம்மதித்துவிட்டனர். சட்டமென்னும் நுகத்தடியைப் பூட்டுவதற்கு அவர்கள் களிப்புடன் கழுத்தை நீட்டினார்கள். இதனால் பிரபுக்களுடைய கொடுமைகளுக்குத் தப்பிவிடலாம் என்பதே அவர்களது நம்பிக்கை.

19ம் நூற்றாண்டு முழுவதையும் [illegible] (பிறருடைய உழைப்பால் பிழைக்கிறவர்களாக) ஒரு சிறு வகுப்பார்களுடைய காலமென்று கூறிவிடலாம். அவர்கள

சட்டத்தின் 'சமத்துவ'த்தையும் பிரதிநிதித்வ அரசாங்கத்தையும் தங்கள் கருவிகளாக உபயோகித்துக் கொண்டார்கள். இவற்றைப்பற்றிய தத்துவத்தையே அவர்களுடைய நூல்களிலும், கலைகளிலும், விஞ்ஞானத்திலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் புகட்டி வந்தார்கள். அதே தத்துவம் மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது இதன் பலனாக இப்பொழுது ஜனங்கள் சுதந்திரத்தை விரும்பி முன்னேற்றமடைவதற்குச் சட்டங்களைத் திருத்திவிட்டாற் போதும் என்ற கேவலமான நிலைமைக்கு வந்து விட்டார்கள். சட்டங்களைத் திருத்த, எந்த அதிகாரிகள் அவற்றை ஏற்படுத்தினார்களோ அவர்களையே ஜனங்கள் வேண்டிக்கொள்கிறார்கள் !

இப்போது காலமும் நிலைமையும் மாறிவிட்டன சட்டம் எங்கிருந்து வந்தது, அதன் பயன்கள் என்ன, அதற்கு ஏன் பணியவேண்டும் என்ற விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், அதற்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கும் புரட்சிக்காரர்கள் எங்கும் தோன்றிவிட்டார்கள். நமது காலத்துப் புரட்சிக்காரர்கள் இதுவரை புனிதமானவை என்று கருதப்பட்ட சமூகத்தின் அஸ்திவாரங்களையே அசைத்துப்பார்க்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் தாக்குகின்றவைகளில் முதன்மையானது நாம் கண்மூடித்தனமாய் வணங்கும் உயிரற்ற சட்டமேயாகும்.

சட்டம் தோன்றிய வழிகளை ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்கள் மூன்று வழிகளைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆதியிலிருந்த அநாகரிக மக்கள் இயற்கையின் பயங்கரமான விசித்திரங்களைக் கண்டு பயந்து, தங்கள் பயத்தை ஒழிக்கக் கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையைக் கைக்கொண்டனர். பின்னால் குருமார்கள் சட்டம் தெய்வத் தன்மை

வாய்ந்தது என்று அறிவீனமாயும், அற்பத்தனமாயும், தூராக்கிருதமாயும் நிலைநாட்டினார்கள். ஒரு வகுப்பு ஜனங்களை எதிர்த்துப் போராடி வென்றவர்கள் அந்த வகுப்பினரை மேலும் அடக்கிவைக்கச் சட்டத்தை உபயோகித்தார்கள். எனவே, அநாகரிக மனிதர்களுடைய நம்பிக்கை, குருமார்களுடைய குருட்டுத்தனம், பகைவர்களுடைய வாள் இவற்றினாலேயே சட்டம் ஏற்பட்டது என்று தெரிகிறது. சட்டத்தின் தன்மைகளைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்தவர்கள், சட்டமானது மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சியோடு தானும் வளர்ந்து வராமல் அசைக்கத் திருப்ப முடியாமல் இறுகிப் போய்விடுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். சட்டம் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு இடம் கொடுக்காமல், அதைத் தடுத்துவிடுகிறது. உண்மையில் காலத்திற்குத் தக்கபடி சட்டத்தைத் திருத்தியும் மாற்றியும் அமைத்து, தினசரி சீர்திருத்தி வரவேண்டும். சட்டத்தை நிலைநாட்ட இதுவரை என்ன முறைகள் கையாளப்படுகின்றன? மதத்தின் பேரால் கொடுமைகள், மத்தியகாலத்துச் சித்திரவதைகள், கொலையாளியின் சவுக்கால் மனிதர்களை அடித்துச் சதையைத் துண்டு துண்டாகக் கிழித்தல், விலங்குகள், குண்டாந்தடிகள், கோடரிகள், இருளடைந்த சிறைச்சாலைகள், துயரம், சாபமிடுதல், கண்ணீர் பெருகச் செய்தல் ஆகிய இத்தனை முறைகளும் சட்டத்தை நிலை நாட்டக் கையாளப்படுகின்றன. நம்முடைய காலத்திலே கோடரியால் கழுத்தை வெட்டுதல், கயிற்றால் தூக்கிடுதல், துப்பாக்கியால் சுடுதல், சிறையிலடைத்தல் முதலிய காரியங்களைப் பார்க்கின்றோம். ஒரு பக்கத்திலே, கொடுமைக்கு ஆளாகிக் கூண்டில் அடைக்கப்பட்ட மிருகத்தைப்போல் மனிதர்க்குரிய சகல நற்குணங்களையும் இழக்கும்படி செய்யப்பட்ட கைதியைப் பார்க்கிறோம். மற்றொரு பக்கத்

தில், மனிதர்க்குரிய தயவு தாட்சண்யம் முதலிய நல்லுணர்ச்சி ஒன்றும் இல்லாமல், சட்டத்தின் பொறிகளுக்குள் சிக்கிக்கொண்டு, சிறைத்தண்டனையும் தூக்குத் தண்டனையும் விதிப்பதில் ஆனந்தமடைந்து வாழும் நீதிபதியைப் பார்க்கிறோம். தண்டனையடைந்த 'குற்றவாளிகள்' இந்த நீதிபதி இழிவான கடலில் வீழ்ந்துவிட்டவர் என்று கருதுகிறார்கள். அந்த அபிப்பிராயம் அவருக்குத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால், அவ்வளவு பைத்தியமும் அகம்பாவத்தையும் அவரிடம் குடிகொண்டிருக்கின்றன.

(சட்டங்களை அமைக்கிற திருக்கூட்டத்தார் யார்? நகர சுகாதாரத்தைப்பற்றிச் சட்டம் செய்கிறவர்களுக்குச் சுகாதார வாழ்க்கையின் ஓர் அம்சம்கூடத் தெரியாது. பட்டாளங்களுக்கு ஆயுதங்கள் கொடுத்துப் போருக்குத் தயாராக்க வேண்டும் என்று சட்டம் செய்கிறவர்களுக்குத் துப்பாக்கி எப்படி இருக்கும் என்பதே தெரியாது. கல்வியைப் பற்றியும், கற்பிக்கும் முறையைப் பற்றியும் சட்டம் செய்கிறவர்கள் தங்கள் சொந்தக் குழந்தைகளுக்குக்கூடப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் பழக்கமில்லாதவர்கள். இவர்கள் எல்லோரும், எல்லா விஷயங்களைப் பற்றியும் நினைத்தபடியெல்லாம் சட்டம் செய்கிறார்கள். ஆனால் தாங்கள் செய்யும் சட்டத்தை மீறுகிறவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனைகளை ஏற்படுத்துவதை மட்டும் இவர்கள் மறந்து விடுவதில்லை. எனினும், சட்டத்தை மீறுகிறவர்கள் சட்டம் இயற்றியவர்களைப் போல் அவ்வளவு ஒழுக்கக் குறைவானவர்கள் அல்லர் என்பதையே நாம் காண்கிறோம்.

சட்டத்தின் பயனாகக் கைதிகளைப் போய்த்தண்டிக்கும் ஜெயிலர்களும், வேட்டைநாய் போல் பயிற்சி செய்யப்பட்டுத் துப்பறியும் ஒற்றர்களும், ரகசியப் போலீசாரும் நியமிக்கப்

[illegible]

இவைகளையெல்லாம் கண்ட பின்புதான் நாங்கள் "சட்டங்களை மதியுங்கள்" என்ற அர்த்தமற்ற பழைய பல்லவியைப் பாடாமல், "சட்டங்களும் அதில் அடங்கியுள்ள குறைகளையும் வெறுத்துத் தள்ளுங்கள்!" என்று கூறி வருகிறோம். "சட்டத்திற்குப் பணி" என்று கோழைத்தனமாய்க் மண்டியிடுவதற்குப் பதிலாக, நாங்கள், "எல்லாச் சட்டங்களையும் எதிர்த்து நில்லுங்கள்!" என்று கூவுகிறோம்.

நாங்கள் சொல்வது நியாயமா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், சட்டத்தின் பேரால் இதுவரை செய்யப்பட்ட அட்டூழியங்களையும், சட்டத்தால் ஏற்பட்ட நன்மைகளையும் சீர் தூக்கிப் பாருங்கள். பிறகு உண்மை புரியும்.

பாகம்—II

சட்டம் சமீபத்தில் ஏற்பட்டதுதான். ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக மனித சமூகம் எழுத்து மூலமான சட்டம் எதுவும் இல்லாமலேதான் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறது. அக்காலத்தில் கல்வெட்டுக்களில்கூடச் சட்டம் எழுதி வைக்கப்படவில்லை. அப்பொழுது மனிதர்கள் ஒருவரோடொருவர் பழகுவதற்குத் தங்களுடைய பழக்க வழக்கங்களையே அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பழக்க வழக்கங்களை அடிக்கடி கையாண்டு வந்ததால் அவை புனிதத்தன்மை அடைந்தன. ஒவ்வொரு மனிதனும் குழந்தைப் பருவத்திலேயே அவற்றை அறிந்து

கடைப்பிடித்து வந்தான். உணவுக்காக வேட்டையாடுதல் கால் நடைகளை வளர்த்தல், விவசாயம் முதலிய தொழில்களை அவன் எப்படிக் கற்றுக் கொண்டானோ, அதே முறையில் பழக்க வழக்கங்களையும் தெரிந்து கொண்டான்.

உலகத்திலுள்ள பல சமூகத்தார்களும் ஒவ்வொரு காலத்தில் மேற்சொன்ன முறையில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வகுப்பும் தனியான பழக்க வழக்கங்களைப் பெற்றிருக்கின்றது. இவற்றினாலேயே கிராம ஜனங்களுக்குள்ளும், வகுப்பினர்களுக்குள்ளும் சகல நடவடிக்கைகளும் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகின்றன. இப்பொழுதுகூடப் பல ஜனங்களுக்குள் எழுத்து மூலமான சட்டமே இல்லை. நாகரிகமடைந்த நம் நாடுகளிலும் நாம் நகரங்களை விட்டுக் கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால், அங்கு ஜனங்கள் பரம்பரையாக வந்த பழக்கங்களை வைத்துக் கொண்டே தங்கள் காரியங்களையும் விவகாரங்களையும் முடித்து வருவதைக் காணலாம். எழுத்து மூலமான சட்டத்தை அவர்கள் கவனிப்பதில்லை. ரஷ்யா, இத்தாலி, ஸ்பெயின் முதலிய தேசங்களின் குடியானவர்கள் எழுத்து மூலமான சட்டம் என்பதே இன்னது என்பதை அறியார்கள். இங்கிலாந்திலும் பிரான்ஸிலும் பெரும்பாலான இடங்களில் நிலைமை அப்படியேயுள்ளது. குடியானவர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்குமுள்ள சம்பந்தத்தை நிலைநாட்ட வேண்டிய காலத்தில்தான் சட்டம் தலையிடுகிறது. ஆனால், அவர்களுக்குள்ளே ஒருவருக்கொருவர் நடந்து கொள்ளவேண்டிய விஷயங்களுக்குப் பழக்கமே வழிகாட்டியாயிருக்கிறது. முற்காலத்தில் மனிதசமூகம் முழுமைக்கும் பழக்கமே வழிகாட்டிவந்தது.

முற்கால அநாகரிக மக்களின் வாழ்க்கையில் பழக்கம் என்பது இரண்டு முக்கிய பிரிவுகளுக்குள் அடங்கியிருந்தது என்று புலனாகின்றது.

மனிதர் தனிமையாய் வசிக்காமல், சமூகமாய்ச் சேர்ந்து வாழ்வதால், சமூகத்தைப் பாதுகாக்கவும் அதைப் பெருக்கவும் அவசியமான வழக்கங்களும், உணர்ச்சிகளும் அவர்களுக்கு இயற்கையாகவே ஏற்பட்டு விடுகின்றன. ஒருவரோடு ஒருவர் அளவளாவிப் பழகும் உணர்ச்சிகளும் வழக்கங்களும் இல்லாவிடில் மனிதர்கள் கூடிவாழ்ந்திருக்கவே முடியாது! இவற்றைச் சட்டம் உண்டாக்கவில்லை, மதமும் உண்டாக்கவில்லை. ஏனெனில், சட்டத்திற்கும் மதத்திற்கும் முன்னாலேயே இவை ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டங் கூட்டமாக வசிக்கும் மிருகங்களுக்குள்ளும் இவை நன்றாக வளர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். சமூகம் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் தொன்றுதொட்டு முயற்சி செய்து வருவதன் பயனாக இவை தோன்றி வளர்கின்றன. காட்டுமிராண்டிகள் தங்கள் இனத்தாரை ஏன் கொல்லாமல் இருக்கிறார்கள்? வயது முதிர்ந்த தங்கள் இனத்தாரைக் கொன்று தின்பதைக் காட்டிலும், விவசாயம் செய்து பிழைப்பது நாளடைவில் அதிக லாபமுடைய தொழில் என்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சுயேச்சையாக வாழும் பல சமூகங்கள், தங்களுக்குள் ஏற்படும் மனஸ்தாபங்களைக் [illegible] கொலை செய்வதன் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ளாமல், மூன்றாவது மனிதர்களிடம் தெரிவித்து [illegible] தீர்த்துக் கொள்வதாகப் பல யாத்திரிகர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்! விருந்தினரை ஆதரிக்கும் பண்பையும், [illegible] உயிரினிடம் மதிப்பும், ஒருவருக்கொருவர் [illegible]

டிய கடமை பற்றிய உணர்ச்சியும், பெண்களிடம் இரக்கமும், வீரமும், பிறருக்காக உயிரைக் கொடுக்கத் தியாகம் செய்யும் குணமும் அநாகரிக மக்களிடத்தில் [illegible] சட்டம் ஏற்படுவதற்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்பே அவை ஏற்பட்டிருக்கின்றன. உயிர்த்தியாகம் செய்யும் குணம் முதலில் சிசுக்களைப் பாதுகாப்பதில் ஆரம்பித்துப் பிறகு மனிதர்களைக் காப்பதில் முடிகிறது. மேற்சொன்ன மனச்சாட்சிகளும் பழக்கங்களும் கூடிவாழும் முறையிலிருந்து அவசியமாய் ஏற்படக்கூடியவை. குருமார்களும், நூலாசிரியர்களும் ஆராய்ச்சிக்காரர்களும் கூறுவதுபோல், இவை மனிதர்களுக்குள் இயற்கையாய் அமைந்த குணங்கள் அல்ல. ஆனால் அவர்கள் சேர்ந்து வாழ்வதன் பலனாகவே ஏற்பட்டவை.

வாழ்க்கைக்கு அவசியமான இந்தப்பழக்கங்களுடன் வேறு சில பழக்கங்களும் நாளடைவில் தோன்றுகின்றன. மனிதர்களுடைய பழக்கத்தில் மாறுதல் ஏற்படுவதற்குக் காரணங்கள் புதிய உணர்ச்சிகள், புதிய ஆசைகள், புதிய நடை, உடை, பாவனைகள் முதலியவை. மற்றவர்களை அடக்கி அவர்கள்மேல் அதிகாரம்செலுத்துதல், பக்கத்தில் வசிக்கும் வகுப்பார்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களைப் பறித்துக்கொள்ளுதல், ஒரு வேலையும் செய்யாமல் அடிமைகளை வைத்துக்கொண்டு வேலை வாங்கிச் சகல சுகபோகங்களையும் அனுபவித்தல் முதலிய சுயநல ஆசைகள் மனிதர்களுக்குள் ஏற்படும்பொழுது, புதிய பழக்க வழக்கங்கள் தோன்றி விடுகின்றன. பின்னால் குருமார்களும், யுத்த வீரர்களும், ஏமாற்றுக்காரர்களும் ஒரு வகுப்பாகப் பாமர ஜனங்களை அடக்க முன்வருகிறார்கள். முரடர்களான சிலர் பலவந்தமாகப் பக்கத்திலுள்ள ஜனங்களின்மேல் படையெடுத்துச் சென்று கொள்ளையடிக்கிறார்கள். இந்த இரு

...ருப்பார்களும் பழைய அநாகரிக மக்களை நசுக்கி அடக்கித் தங்களுக்கு அநுகூலம் ஏற்படுவதற்காக அவர்கள் மேல் பல பழக்கங்களைச் சுமத்தினார்கள். காலக்கிரமத்தில் ஜனங்களுடைய சோம்பலையும், பயங்களையும், அயர்வையும் கண்டு அவர்கள் அந்தப் பழக்கங்களை அசைக்க முடியாதபடி சாசுவதமாக நிலைநாட்டி, அவற்றின் மேலே தங்களுடைய ஆதிக்கியத்தையும் அமைத்துக் கொண்டார்கள்.

மனிதர்கள் ஒரு வழியைக் கண்டுபிடித்தால், பின்னால் எப்பொழுதும் அதே வழியில் செல்லும் சுபாவமுடையவர்கள். இதை அறிந்த குருமார்களும் முரடர்களும் தாங்கள் ஆக்கிய பழக்கத்தையும் அப்படியே நீக்க முடியாதபடி அமைத்துவிட எண்ணியிருப்பார்கள். (குழந்தைகளும் அநாகரிக ஜனங்களும் பழக்கத்தை மாற்ற எளிதில் இசைய மாட்டார்கள்.) மிருகங்களிடத்தும் இதே சுபாவத்தைக் காணலாம். மனிதன் மூட நம்பிக்கையுடன் இருக்கும் பொழுது தனது வாழ்க்கையில் எவ்விதப் புதியமாறுதலையும் உண்டாக்க அஞ்சுகிறான். வாலிபர்கள் பழைய நிலைமையை மாற்றிப் புதியவழிகளைப் புகுத்த எண்ணும்பொழுது கிழவர்கள், "நமது முன்னோர்கள் அப்படிச் செய்தார்கள் இப்படிச் செய்தார்கள்! அவர்களுக்கு ஒரு குறைவும் ஏற்படவில்லை. நம்மை அவர்களே வளர்த்துவிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் துக்கப்பட்டதே கிடையாது. நாமும் அவர்கள் செய்ததையே செய்யவேண்டும்," என்று சொல்லித் தடுக்கிறார்கள். புதிதாய் என்ன நேருமோ என்பது தெரியாததால், ஜனங்கள் பழைய நிலைமையிலிருந்து மாறப் பயப்படுகிறார்கள். பழைய நிலைமையில் பஞ்சம், கொடுமை, அடிமைத்தனம் முதலியவை நிறைந்திருந்தாலும், அவர்கள் அதை உடும்புப் பிடியாய்ப் பற்றிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதன், தனது வாழ்க்கையில் எந்த மாறுதலைச் செய்தாலும், மேலும் அதிகத் துன்பம் நேரிடுமோ என்று நடுங்குகின்றான். இப்பொழுதுள்ள நிலைமையைக்காட்டிலும் பின்னால் நிச்சயமாக இந்தவிதமான நன்மை உண்டாகும் என்று அவனுக்கு முன்கூட்டியே அறிகுறி காண்பித்தாலொழிய, அவன் இருக்கும் நிலைமையைத் திருத்தச் சம்மதிக்க மாட்டான். தனக்கு நம்பிக்கை உண்டாகும் வரை, (தன்னை ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் மனிதர்களுடைய உபதேசம் ஒழியும் வரை, அவன் பழைய நிலைமையிலேயே இருக்கவிரும்புவான். வாலிபர்கள் சீர்திருத்தத்தை விரும்பினால், கிழவர்கள் எதிர்த்து நிறுத்தி விடுகிறார்கள்.) சில அநாகரிக ஜனங்கள் தொன்றுதொட்டுக் கையாண்டுவந்த பழக்கங்களை விடுவதைப் பார்க்கிலும் இறந்து போதலே மேல் என்று கருதுவார்கள். ஏனென்றால், எவ்வித மாறுதலும் துரதிர்ஷ்டத்தையே உண்டாக்கும் என்று அவர்களுக்குச் சிறு வயது முதலே போதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்காலத்திலே கூட எத்தனை ராஜதந்திரிகளும், பொருளாதார நிபுணர்களும், புரட்சி செய்யப்போகிற வீரர்களும் அதே எண்ணத்துடன், அழிந்தொழியும் பழைய நிலையைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! மிகத் தீவிரமாகப் புரட்சி செய்ய முன் வருகிறவர்கள்கூட முன்னால் நடந்த புரட்சிகளைப் பின்பற்ற விரும்புகிறார்களே ஒழியப் புதிதாய் ஆலோசிக்கத் துணிவதில்லை.

கொடுமைக்கு உதவியாயிருப்பவை ஒரே மாதிரியான வாழ்க்கை முறை, (சோம்பல், கோழைத்தனம் முதலியவை. புராதன காலத்தில் குருமார்களும் யுத்த வீரர்களும் இக் குணங்களைத் தங்களுடைய சுய நலத்திற்காக உபயோகித்

துக்கொண்டார்கள்.) தங்களுக்கு நன்மையான பழக்கங்களை மட்டுமே பாதுகாத்து வளர்த்தும், அவற்றை சமூகத்தார் அனைவர் மேலும் சுமத்தியும் அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். இவ்வாறு ஜனங்களுடைய மாறுதல் வேண்டாக் குணத்தை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு தனிப்பட்ட நபர்களின் உரிமைகளைப் பறித்துவந்த வரையிலும், இயற்கையின் வித்தியாசங்களைத் தவிர மனிதர்களிடம் வேறு வித்தியாசங்கள் இல்லாதிருந்த வரையிலும், சக்தியும் செல்வமும் குறிப்பிட்ட சில ஜனங்களின் கையில் சிக்கிவிடாமல் இருந்தவரையிலும், சட்டமும் அதை அமல் நடத்த நீதிபதிகளும், தண்டனைகளும் அவசியமில்லாமல் இருந்தன.

ஆனால், மனித சமூகம் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து, ஒரு பிரிவு மற்றப் பிரிவை அடக்கியாள ஆரம்பித்த பின், அவ்விரு வகுப்புகளும் நேர் விரோதமாக நடந்துவர ஆரம்பித்த பின், குழப்பமும் சண்டையும் ஆரம்பித்தன. ஜயித்த வகுப்பார், தாங்கள் பெற்ற லாபங்களைப் பாதுகாத்து, எக்காலத்தும் நிலைக்கும்படி செய்வதற்காக, அவை புனிதமானவை என்றும், யாரும் அவற்றைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்கமுடியாது என்றும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார்கள். குருமார்களுடைய ஆசீர்வாதத்தின் மேல் சட்டம் அமைக்கப்பட்டது. அதைப் பாதுகாக்க யுத்த வீரர்கள் முன் வந்து நின்றனர். மேல் நிலையில் இருந்துகொண்டு மற்ற வகுப்பாரை நசுக்கிவந்த ஒரு வகுப்பாருக்கு, அனுகூலமான முறையில் அமைந்திருந்த பழக்கங்களை அசைக்க முடியாதபடி செய்யவே சட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. சட்டத்திற்கு யாவரும் கீழ்ப்படியச்செய்யும் போலீஸ் பட்டாளத்தார் கையில் அமைந்திருந்தது. பட்டாளத்தார்

இதனால் தங்களையும் பாதுகாத்துக்கொள்ள வழி ஏற்பட்டது. அவர்களிடம் மிருக பலத்தோடு, சட்டத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பும் அமைந்திருந்தது.

சட்டம் ஆள்வோருக்கு அனுகூலமான சில வழிகளையே உடையது என்றாலும், அதை அமல் நடத்துவதில் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. சட்ட நிபுணர்கள், ஆதியில் ஜனங்கள் தங்கள் கூட்டுறவு வாழ்க்கையைப் பாதுகாக்கக் கையாண்டு வந்த பழக்கங்களையும், ஆள்வோருக்கும் ஆளப்படுவோருக்குமுள்ள ஏற்றத்தாழ்வை நிலை நாட்ட வேண்டிய பழக்கங்களையும் ஒன்றுசேர்த்து ஒரே சட்டரூபமாகச் செய்து விட்டார்கள். பழைய பழக்கங்களையும், ஆளும் ஜாதியார்களுக்கு அவசியமான பழக்கங்களையும் வித்தியாசம் தெரியாத முறையில் ஒன்றுசேர்த்து, அவைகளுக்கு ஜனங்கள் மரியாதை செலுத்த வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டது. சட்டம் "கொல்லாதே" என்று தடுப்பதுடன், "குருமார்களுக்கு உன் வருமானத்தில் பத்தில் ஒருபாகத்தைச் செலுத்திவிடு," என்றும் சேர்த்து உத்திரவு போடுகிறது. "களவு செய்யக் கூடாது," என்று விதிக்கும் சட்டம், அதே மூச்சில், "யார் யார் வரிகளைக் கட்டவில்லையோ அவர்களுடைய கைகள் வெட்டப்படும்," என்றும் கூறுகின்றது.

முன்னால் சட்டம் இவ்வாறு இருந்தது; இன்று வரையும் அது இந்த இரண்டு விதமான குணங்களையும் சேர்த்தே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சட்டம் உற்பத்தியானதற்குக் காரணம் ஆளும் வகுப்பார் தாங்கள் ஜனங்களின்மேல் சுமத்திய பழக்கங்களை நிரந்தரமாக்கிவிடவேண்டும் என்று கொண்ட ஆவலேயாகும். சமூகத்திற்கு நன்மையான பழக்கங்களோடு, அதற்குத் தீமையாயும், ஒரு சிறு ஆளும் வகுப்பாருக்கு உபயோகமாயும் உள்ள பழக்கங்களையும்

ஒன்றுசேர்த்து வைத்திருப்பதே சட்டத்தின் விசேஷம். சமூகத்திற்கு நன்மையான பழக்கங்களைச் சட்டம்தான் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில்லை. தண்டனையைக் கண்டு ஜனங்கள் பயப்படும்படி செய்தே சட்டத்தை அமல்நடத்த வேண்டியதிருக்கிறது.

தனிப்பட்ட சில நபர்களிடம் ஏராளமான செல்வம் எப்படிச் சேர்ந்து விடுகிறது? ஏமாற்றுவித்தையாலும், பலாத்காரத்தினாலுமே அது சேருகின்றது. அதைப் பாதுகாத்துப் பெருக்குவதற்கு அதிகாரம் அவசியமாகிறது. அத்தகைய செல்வத்தை மனிதர்கள் மதிக்கக்கூடாது. அதுபோலவே சட்டமும் அவர்களுடைய மரியாதைக்கு ஏற்றதன்று. ஜனங்கள் உண்மையாகத் தங்களுடைய அடிமை விலங்குகளை உடைக்க விரும்புவார்களேயானால், அன்றோ, பலாத்காரத்திலும் ஏமாற்றிலும் ஏற்பட்டிருக்கும் சட்டம், அரசர், குருமார்கள், பணக்கார முதலாளிமார்கள் முதலியோரின் நன்மைக்காக இருக்கும் சட்டத்தை அடியோடு அழித்துவிட வேண்டும்.

மதம், அதிகாரம், தற்கால அரசியல்முறை ஆகியவற்றுடன் வளர்க்கப்பட்ட சட்டங்கள் எவ்வாறு விருத்தியடைந்தன என்பதை ஆராய்ந்த பின்பு இவ்விஷயத்தின் உண்மை தெளிவாகும்.

அதிகாரம் III

மனித சமூகம் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள ஏற்படுத்திக்கொண்ட பழக்கங்களும், பலவான்கள் மற்றவர்களை ஜயித்துத் தங்கள் சுயநலத்திற்காக ஏற்படுத்திய பழக்கங்களும் சேர்ந்தே சட்டமாகப் பரிணமித்தன

என்பதை மேலே அறிந்துகொண்டோம். சட்டத்தின் இந்த இரண்டு விதமான தன்மைகளும் பின்னல் அரசியல் அமைப்பு ஏற்பட்டு வளர்வதற்குக் காரணமாயிருந்தன. சமூகப் பாதுகாப்புக்காக ஏற்பட்ட பழக்கங்கள் சட்டமாக்கப்பட்ட பின்பும் அதிக மாறுதலை அடையவில்லை. ஆனல் சுயநலமிகளுக்காகச் சமைக்கப்பட்ட சட்ட ரூபமான பழக்கங்களில் அடிக்கடி அவர்களுடைய நன்மைக்காக மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதனல் அடக்கப்பட்டவர்களின் துயரம் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது.

ஜனங்களை அடக்கியாளும் வகுப்பார் சில சமயங்களில் அவர்களுக்கு அநுகூலமான சட்டங்களையும் செய்கிருர்கள். ஆனல், உண்மையில் அவைகள் அநுகூலமானவை அல்ல. ஏனென்ருல், முற்காலத்தில் ஆளும் வகுப்பாரின் சுயநலத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட பழைய கொடிய சட்டங்களை அவை ரத்துச்செய்கின்றனவே தவிர வேறில்லை. பக்கிள் என்பவர், "பழைய சட்டங்களை ரத்துச் செய்யும் சட்டங்களே மிக உயர்ந்த சட்டங்களாயிருக்கின்றன," என்று கூறியிருக்கிருர். (ஜனங்களை அடக்கி நசுக்கும் சில சட்டங்களை ரத்துச் செய்வதற்காக எவ்வளவு கிளர்ச்சி வேண்டியிருக்கின்றது! எத்தனை இரத்த ஆறுகள் பெருக வேண்டியிருக்கின்றன! பிரெஞ்சு ஜனங்கள், அடிமைத்தனத்தையும், ஜமீன்தார்கள் கொடுமைகளையும், மன்னன் யதேச்சாதிகாரத்தையும் உடைத்தெறிவதற்கு, நான்கு வருஷம் புரட்சியும், இருபது வருஷம் யுத்தமும் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.)(கொடுமை செய்யும் சில சட்டங்களைத் தகர்ப்பதற்குக்கூடப் பல வருஷங்கள் புரட்சியும் யுத்தமும் செய்யவேண்டியிருக்கின்றது.)

இத்தகைய பல சட்டங்கள் நமக்குப் பூர்வீகச் சொத்தாக வந்திருக்கின்றன.

சிலரிடம் பெருஞ்செல்வம் தங்கி, அவர்கள் முதலாளி மார்களாகிவிடும் வரலாற்றை அபேதவாதிகள் பல முறை எடுத்து உரைத்திருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் யுத்தமும், கொள்ளையும், அடிமைத்தனமும், நிலத்தோடு சேர்த்து அடிமைகளை விற்கும் வழக்கமும், தற்காலத்து ஏமாற்றமும், வஞ்சனையும் என்பதை அவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள். முதலாளித்துவம் தொழிலாளியின் இரத்தத்தை உறிஞ்சிக் கொழுத்துவருவதையும், அது சிறிது சிறிதாக உலகம் முழுவதையும் ஜயித்த முறையையும் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தி யிருக்கிறார்கள். சட்டத்தின் பிறப்பும் வளர்ப்பும் இதே மாதிரியான கதைதான். இந்தக் கதை இனிமேல்தான் எழுதப்படவேண்டியிருக்கிறது. ஆயினும், அறிஞர்கள் புத்தகம் எழுதி வைப்பதற்கு முன்னமே, பொது ஜனங்கள் இந்த விஷயத்தை அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

வலிமை மிக்க வகுப்பார் மற்றவர்களிடம் கொள்ளையடித்த பொருள்களைப் பாதுகாக்கவும், அடிமைத்தனம், பொருளை அபகரித்தல் முதலியவற்றைப் பாதுகாக்கவும் ஏற்பட்ட சட்டம், மூலதனம் எப்படி வளர்ந்ததோ அதே போல வளர்ந்து வந்தது. சட்டமும் மூலதனமும் ஏக காலத்தில் பிறந்த இரட்டைக் குழந்தைகள். சட்டம் சகோதரன்; மூலதனம் அதன் சகோதரி. இவை இரண்டும் மனிதசமூகத்தின் துன்பத்தின் மூலமாகவே வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. சட்டமும் மூலதனமும் பிரான்ஸிலோ ஜெர்மனியிலோ எப்படி வளர்ந்தன என்பதை ஆராய்ந்தால், மற்ற ஐரோப்

பிய நாடுகளிலும் இப்படித்தான் வளர்ந்தன என்று நிதானப் படுத்தி விடலாம். ஏனெனில், முக்கியமான விஷயங்களில் ஒரு நாட்டிற்கும் மற்றொன்றிற்கும் அதிக வித்தியாசம் காணப்படுவதில்லை.

சட்டம் ஒரு தேசத்து ஜனங்கள் செய்துகொண்ட தேசீய ஒப்பந்தம் என்று கருதப்படுகின்றது. ஆனால், இந்த ஒப்பந்தம் எல்லா ஜனங்களாலும் இயற்கையாகவே ஒப்புக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதும் உண்மை. ஆரம்பகாலத்தில் பணக்காரர்களும் முரடர்களும் அவர்களைக் கட்டாயப் படுத்தி ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்திருக்கிறார்கள். ஜனங்களும் இக் கொடுமையை எதிர்த்துப் பலசமயங்களில் தங்களுடைய சக்தியையும் வெளிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

குருமார்களடங்கிய மதச் சபையாரும், பிரபுக்களும் ஜனங்களை அடிமைப்படுத்துவதில் வெற்றியடைந்த பின்னர், சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் ஜனங்களுடைய கையிலிருந்து அவர்கள் கையில்போய்ச் சிக்கிவிட்டது. மதச் சபையாருக்குச் செல்வம் பெருகிவந்ததால், அவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை நாளுக்கு நாள் வளர்த்து வந்தார்கள். அவர்கள் மனிதர்களுடைய தனிவாழ்க்கையில் அடிக்கடி தலையிட்டு, ஆன்மாக்களை ஈடேற்றுவதாகச் சாக்குச் சொல்லிக்கொண்டு, அடிமைகளைவைத்து வேலைவாங்கியும், ஒவ்வொரு வகுப்பாரிடத்தும் வரிகள் வாங்கியும், குற்றஞ் செய்தவர்களிடம் அபராதம் வாங்கியும், குற்றங்கள் பெருகப் பெருக அதிக அபராதத் தொகைகளை வாங்கிப் பணந்திரட்டியும், அபரிமிதமான சக்தியை அடைந்து விட்டார்கள். சட்டங்கள் ஜனங்களுடைய நன்மைக்குப் புறம்பாகவே இருந்து வந்தன. பிரெஞ்சுச் சட்டத்தை

ஆராய்ச்சி செய்த ஒரு சரித்திராசிரியர், "அவை மதவெறி கொண்ட சிலருடைய சங்கத்தால் செய்யப்பட்டனவேயன்றி சட்டநிபுணர்களால் இயற்றப்படவில்லை என்று நம்பலாம்", என்று கூறுகிறார்.

அதே காலத்தில் ஜமீன்தார்-பண்ணையார் கூட்டத்தார், குடியானவர்களையும், கைத்தொழில் செய்து பிழைத்து வந்தவர்களையும் அடக்கி, அவர்கள்மேல் தங்கள் அதிகாரத்தை ஸ்தாபித்துக் கொண்டார்கள். அத்துடன், அவர்களே சட்டம் இயற்றவும் நீதிசெலுத்தவும் முற்பட்டார்கள். பத்தாவது நூற்றாண்டுமுதல் (தேசத்தார் ஒப்புக்கொண்டு இயற்றும்) தேசீயச்சட்டம் ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது. எனினும், அது அடிமை வேலைசெய்வதற்கும், குடியானவர்கள் முதலாளிமார்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வாரம், கட்டுக்குத்தகை முதலியவற்றை விதிப்பதற்கும் அமைக்கப்பட்டது. அக்காலத்துச் சட்டநிபுணர்கள் எவர்களென்றால் அமைதியாக வாழும் ஜனங்களைத் துன்புறுத்திக் கொள்ளையடிக்கும் தொழிலுடைய கொள்ளைக் கூட்டத்தாரேயாவர். ஜனங்கள் நீதியை அன்புடன் போற்றி வருவதை அறிந்து, அதன் பேரைச் சொல்லி ஏமாற்றுவதற்காக, இவர்கள் தாங்களே நீதிசெலுத்த முற்பட்டார்கள். இதனால் லாபமடைந்தார்கள். இந்த லாபம் நீடித்துக் கிடைக்கும்படி செய்யப் புதிய புதிய சட்டங்களையும் சிருஷ்டித்தார்கள்.

பிற்காலத்தில் சட்ட அறிஞர்கள் தோன்றிப் பழைய சட்டங்களைத் தொகுத்துத் தற்காலச் சட்டமுறைக்கு அடிப்படை அமைத்து வைத்தார்கள். பண்ணையார்களும் குருமார்களும் ஏழைகளையும் பாமரர்களையும் அடக்கியாள அமைத்த இந்தச் சட்டங்களுக்கா மரியாதை செய்ய வேண்டுமென்று நாம் பிதற்றுவது?

இந்தச் சட்டங்களைப் பொறுக்கமுடியாமல் முதலாவது எதிர்த்து நின்றவர்கள் நகரங்களில் வசித்த ஜனங்கள் அவர்கள் எதிர்ப்பினால் பழைய சட்டங்களில் சில ஒழிக்கப்பட்டன. அவற்றில் கொஞ்சம் சுதந்திரமும் சேர்க்கப்பட்டது. அச்சட்டங்களுக்கும் தற்காலத்துச் சட்டங்களுக்கும் அதிக வித்தியாசம் உண்டு. நகரஜனங்கள் அரசியல் காரணமாகக் குற்றஞ் செய்தவர்களைச் சிறைப்படுத்தவோ தூக்கிலிடவோ செய்யவில்லை. தங்கள் நகரத்திற்கு விரோதமாக வேறு நகரத்துடன் சதியாலோசனை செய்தவர்களை ஊரைவிட்டு அப்புறப்படுத்தியும், அவர்களுடைய வீடுகளைத் தரைமட்டமாக்கியும் அவர்கள் தண்டித்து வந்தார்கள். மற்றக் குற்றங்களுக்கு அவர்கள் சில அபராதத் தொகைகளை விதித்து வந்தார்கள். 12—வது நூற்றாண்டிலிருந்த நகரங்களில், சில மனிதர்கள் செய்துவந்த குற்றங்களுக்குச் சமூகமே பொறுப்புடையது என்று கருதப்பட்டு வந்தது. அக்காலத்திய மனித சமூகம், குற்றம் செய்வது ஓர் அசாதாரணமான சம்பவம் என்றும், அது ஒரு துரதிர்ஷ்டம் என்றும் கருதி வந்தது. இப்பொழுதுகூட ரஷ்யக் குடியானவர்கள் இதே கருத்துடன் இருக்கிறார்கள். குற்றஞ்செய்தவனைப் பழிவாங்கக்கூடாது என்றும், அக்குற்றத்திற்குச் சமூகம் பொறுப்புடையது என்றும் எண்ணுகிறார்கள். பின்னால்தான் பைசண்டைன் மதச் சபையின் பிரசாரத்தினால், குற்றவாளிகளுக்கு மரண தண்டனையும், சகிக்கமுடியாத சித்திரவதைகளும் மேல் நாடுகளில் விதிக்கப்பட்டன. இதுபோலவே ரோம் ஏகாதிபத்தியம் பல சமூகங்களை அடிமைப்படுத்திப் பல வழிகளில் சீர்கெட்டிருந்த நிலையில், அதன் தத்துவங்களும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் பரப்பப்பட்டன. தனி மனிதர்களுக்கு நில

உரிமை ஏற்பட்டதால், முற்காலத்தில் மக்களுக்குள் நில விஷயத்தில் அமைந்திருந்த பொதுவுடைமை தொலைந்தது.

சுதந்திர நகரங்கள் வெகுகாலம் தலை தூக்கி வாழ முடியவில்லை. அவற்றில் வசித்து வந்த பணக்காரர்களும் ஏழைகளும் ஒருவரோடொருவர் சண்டை செய்து கொண்டு ஒற்றுமைக்கு உலை வைத்தனர். நகரங்கள் அரசர்களுடைய கைகளில் சிக்கி விட்டன. அரசர்களுக்கு வலிமை அதிகரித்து வரவே, சட்டமியற்றும் அதிகாரம் அவர்களுடைய அதிகாரிகள் சிலருக்கு விடப்பட்டது. அரசர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய வரிகளை விதிக்கும் விஷயமாய்த்தான் ஜனங்களைக் கலந்துகொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது. சில சமயங்களில் ராஜாங்க சபைகள் ஏற்பட்டு இஷ்டமான காலங்களில் கூடி, மனம் போன போக்கில் சட்டங்கள் செய்து வந்தன. மந்திரிகள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். பிரபுக்கள் அரசர்களைச் சூழ்ந்து வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஜனங்களுடைய குறைகளைக் காதால் கேட்பவர் கூடக் கிடையாது. சர்வ அதிகாரத்தையும் கைவசம் வைத்துக்கொள்ளும் அரசர்களுடைய ரகசியச் சங்கங்கள் போட்ட சட்டங்களுக்கு ஜனங்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இல்லாவிடில் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்புக்கள் அழிக்கப்பட்டன. அரசர்களுக்கும் அவர்களுடைய தர்பாரிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கும் தேசங்கள் அடிமைப் படுத்தப்பட்டன. அக்காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனைகள் நம்மைத் திடுக்கிடும்படி செய்வன. குற்றவாளிகளைச் சக்கரங்களில் கட்டி அங்கங்களை முறித்தும், கம்பங்களில் கட்டி உயிரோடு எரித்தும், உயிரோடு தோலை உரித்தும், பல விதமான கொடுமைகள் செய்தும் வதைத்து வந்தார்கள்.

கொல்லப்படும் மனிதர்களுடைய துன்பங்களைக் கண்டு ஆனந்தப்படுவதற்காகக் குருமார்களாலும், வைத்தியக் காரர்களாலும் இந்தக் கண்டனைகள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டவை.

புகழ்பெற்ற பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பயங்கர இரத்தக் கொடுமைகளுக்குக் காரணமான பல சட்டங்கள் அழிக்கப் பட்டன. இந்தப் புரட்சிக்குப் பின்பு, அரசனுடைய ஆதிக்கியம் ஒழிந்து, மத்திய வகுப்பார் அதிகாரப் பீடத்தில் அமர்ந்தனர். அவர்களுடைய ஆதிக்கியத்தில் சட்டங்கள் மலைமலையாகச் செய்து குவிக்கப்பட்டன. இவற்றின் மூலம் அவர்கள் தங்கள் ஆட்சியை நிலைநிறுத்த முயன்றார்கள். இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாவற்றினுடைய நோக்கம் என்ன என்று கவனிப்போம்.

பெரும்பாலான சட்டங்களின் நோக்கம் ஒன்றுதான்; அதாவது மனிதனை மனிதன் கொள்ளையடித்துச் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளும் (முதலாளிமார்களுடைய) தனிப் பட்ட சொத்துரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதே. முதலாளிமார்கள் புதிதாய்க் கொள்ளையடிக்க இடம் பிடித் துக் கொடுக்கவேண்டியதும், அவர்கள் இருப்புப் பாதைகள், தந்திகள், மின்சார விளக்குகள், ரசாயனக் கைத் தொழில்கள், மனிதர்களுடைய எண்ணங்களை இலக்கியம், விஞ்ஞானம் முதலியவற்றின் மூலம் வெளியிடுவதுபோன்ற புதிய வழிகளைக் கையாண்டு லாபமடையச் சௌகரியம் செய்து கொடுக்கவேண்டியதும் அவற்றின் வேலை. சட்டங் களின் மற்றொரு பாகம் முதலாளிமார்களின் கொள்ளைக்கு உதவியாக நிற்கும் அரசாங்கத்தைப் பாதுகாத்து வருகின் றது. மாஜிஸ்டிரேட்டுகள், போலீஸார், பட்டாளங்கள், கலாசாலை ஆசிரியர்கள், பொருளாதார நிபுணர்கள் முதலிய

எல்லோரும் வணங்கும் “தெய்வம்” ஒன்றுதான். அதுதான் மூலதனம். இவர்கள் அனைவரும் தொழிலாளியை முதலாளி கொள்ளையடிக்கச் சௌகரியம் செய்து கொடுப்பதையே தொழிலாக உடையவர்கள். இதுவரை செய்யப்பட்டுள்ள எல்லாச் சட்டங்களையும் ஆராய்ந்து பாருங்கள்; இதைத் தவிர வேறொன்றுக்கும் அவை ஏற்படவில்லை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளுவீர்கள்.

மனித உயிரைப் பாதுகாக்கவே சட்டம் செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பாதுகாப்பு, சட்டத்தின் மூலம் ஏற்படவில்லையென்பது தெரிந்தே இருக்கிறது. ஏனென்றால், சர்க்காருக்குப் பயந்திருந்தேலோ, கொடுமை செய்ய விரும்புகின்றவர்கள் பயப்படுவதிலோ, மனிதர்கள் தாக்கப்படுவதில்லை. கொலைகள், பணத்தைக் கொள்ளைபோடவே செய்யப்படுகின்றன. ஒருவருக்கொருவர் பழிவாங்கவேண்டும் என்று செய்யப்படும் கொலைகள் மிகமிகச் சுருக்கம். இத்தகைய கொலைகள் சுருங்கிக்கொண்டே வருகின்றன என்றால், அதற்குச் சட்டம் காரணமில்லை. நமது சமூகத்தில் பரஸ்பர அபிமானமும் நெருங்கிப் பழகும் சுபாவமும் பெருகிவருவதுமே இதற்குக் காரணம். நாளைக்கே சரீரப் பாதுகாப்புக்காக ஏற்பட்ட ஒவ்வொரு சட்டத்தையும் ரத்துச் செய்து, அடிபிடி, கலகங்களுக்காகக் குற்றச்சாட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் நிறுத்திவிட்டால், பழிவாங்கும் நோக்கத்துடனும், கொடுமைசெய்யும் நோக்கத்துடனும் கொலைகளோ தாக்குதல்களோ துளிக்கூட அதிகரித்துவிடமாட்டா.

சென்ற ஐம்பது வருஷ காலத்தில் தாராள நோக்கமுள்ள பல சட்டங்கள் செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சிலர் கூறலாம். இந்தச் சட்டங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால்,

இவை அநாகரிக காலத்திலிருந்து பழக்கத்திலிருந்து வந்த சில கொடுமையான சட்டங்களை ரத்துச்செய்யவே ஏற்பட்டவை என்பது புலனாகும். புதிதாய்ச் செய்யப்படும் ஒவ்வோர் அநுகூலமான சட்டமும் உண்மையில் புதிதில்லை மத்திய வகுப்பார்களுக்கே பழைய நிலைமை சகிக்க முடியாமற் போகையில், அந்நிலைமையை மாற்றி, முன்னர் 12-வது நூற்றாண்டிலிருந்த சுதந்திர நகரங்களின் நிலைமையை மீண்டும் ஏற்படுத்துவதற்குப் புதிதாய்ச் சட்டம் செய்யப்படுகிறது. மரணதண்டனையை நீக்குதல், எல்லாக் குற்றங்களையும் ஜூரிகளை வைத்து விசாரித்தல், மாஜிஸ்டிரேட்டுகளைத் தேர்ந்தெடுத்தல், பொது உத்தியோகஸ்தர்கள் குற்றஞ் செய்தால் அவர்களை விசாரணைக்கு உட்படுத்தல், சாசுவதமான படைகளை வைக்காமலிருத்தல், இலவசக் கல்வி முதலிய விஷயங்கள் எல்லாம் இக்காலத்தில் புதிதாய்க் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவை என்று சொல்லப்படுகின்றன. இப்படிச் சொல்வது தவறு. உண்மையில், மதச்சபையாரும் அரசர்களும் மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வோர் அம்சத்தையும் அடக்க ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே, இவை இருக்கின்றன. அக்காலத்துச் சுதந்திரத்தை மீண்டும் ஏற்படுத்தவே புதிய சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

சொத்து விஷயமாகச் சட்டங்களைச் செய்து, பொருளைக் கொள்ளையிடுவதற்கு நேர்முகமாக உதவி செய்யவும், அரசாங்கத்தைப் பாதுகாக்க மறைமுகமாக உதவி செய்யவும் தற்காலச் சட்டப் புத்தகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஏராளமான செலவில் நடைபெறும் நமது சட்டசபையின் வேலையும் இதுவேயாகும். கேவலம் பசப்பு வார்த்தைகளில் நாம் மயங்கிக் கிடந்தது போதும். இதன் உண்மைப் பொருள் என்ன என்பதை நாம் இனியாவது தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆதியில் சமூகத்தின் பழக்

ங்கள் மட்டுமே சட்டமாகத் தொகுத்து வைக்கப்பட்டதாகத் தோன்றியது. இப்பொழுது நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழப் பாடுபடும் தொழிலாளர்களைச் சோம்பேறிகளான முதலாளிமார்கள் அடக்கியாளவே அந்தச் சட்டம் ஏற்பட்டதாகக் காண்கின்றது. தற்காலத்தில் சட்டம் நமக்கு நாகரிகம் எதையும் கற்பிப்பதாயில்லை, ஆனால், கொள்ளையை நிலைநிறுத்துவதாகவே உள்ளது.

சட்டம் ஏற்பட்டு வளர்ந்த கதையைச் சரித்திரம் இவ்வாறு கூறுகிறது. இந்த இழிந்த விருத்தாந்தத்திற்காகவா நாம் சட்டத்தை மதிக்க வேண்டும்? நிச்சயமாக வேண்டாம். கொள்ளையடிக்கப்பட்ட முதலை நாம் மதிப்போமா? அதுபோல், சட்டத்தில் வணங்கத்தக்க விஷயம் எதுவும் இல்லை. புரட்சி ஆரம்பித்ததும், தனிச் சொத்துரிமைகளை அழிக்கவேண்டியது அதன் முதல் வேலை. அத்துடன் தற்போதுள்ள எல்லாவிதச் சட்டங்களையும் ஒன்று சேர்த்துச் சொக்கப்பனையாகக் கொளுத்திவிடவும் வேண்டும்.

அதிகாரம் IV

மனித சமூகத்தைக் கட்டுப்படுத்தி ஒழுங்காக நடத்துவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் லட்சக்கணக்கான சட்டங்களை முக்கியமான மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்: சொத்தைப் பாதுகாப்பவை, உயிரைப் பாதுகாப்பவை, அரசாங்கத்தைப் பாதுகாப்பவை. இம் மூன்று பிரிவுகளையும் தனித்தனியே ஆராய்ந்து பார்த்தால், சட்டம் பயனற்றது, தீமை விளைப்பது என்ற ஒரே முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டியிருக்கும்.

சொத்தைப் பாதுகாப்பது என்னவென்று அபேதவாதிகள் நன்கறிவார்கள். தனி மனிதனை சமூகத்தின

தனது முயற்சியினால் உற்பத்திசெய்யும் பொருளை அவனே அநுபவிக்க வேண்டிய உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காகச் சட்டங்கள் ஏற்படவில்லை. இதற்கு நேர் விரோதமான தொழிலைச் செய்யவே அவை தோன்றியிருக்கின்றன. பொருளை உற்பத்தி செய்வோனிடமிருந்து அவன் உற்பத்தி செய்ததில் ஒரு பகுதியைப் பறித்து, அதை ஒரு தொழிலும் செய்யாத சில சோம்பேரிகள் அநுபவிக்கும்படி செய்வதே அவற்றின் வேலை. ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு வீடு சொந்தமென்று சட்டம் சொல்வதாக வைத்துக்கொள்வோம். அந்த வீட்டை அவனே சொந்தமாகக் கட்டிவிட்டான் என்பதற்காக அந்த உரிமை அவனுக்கு ஏற்படவில்லை. அந்த வீடு பல தொழிலாளர்களால் கட்டப்படுகிறது. அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய கூலி முழுவதும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுடைய உழைப்பு ஒரு மனிதனுக்காகச் சமூகம் முழுதும் அளிக்கும் உழைப்பாகும். தனி மனிதன் தானே வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியாது. அவன் தனியாகக் கட்டாத வீட்டைத்தான் அவனுக்குச் சொந்தமானது என்று சட்டம் விதிக்கின்றது. மற்றொரு விஷயமும் கவனிக்கத்தக்கது. அந்த வீடு சமூக சம்பந்தமான ஒரு விசேஷ மதிப்பை உடையது. அது ஒரு காட்டிலோ, தீவிலோ கட்டப்பட்டிருந்தால் அதனால் உபயோகமில்லை; எனவே அதற்கு மதிப்பில்லை. தண்ணீர்க் குழாய்களும், மின்சார விளக்குகளும், மாட மாளிகைகளும், கலாசாலைகளும், நாடகசாலைகளும், கடைத் தெருக்களும், ரயில் பாதைகளும், ரஸ்தாக்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு நகரத்தில் அவ்வீடு இருந்தால் அதன் மதிப்பு மிக அதிகம். இத்தனை சௌகரியங்களும் ஒரு தனி மனிதனால் ஒரே நாளில் ஏற்படுத்தப்பட்டவை அல்ல; சுமார் ஐம்பது தலைமுறைகளாகச் சமூகத்தார் அனைவரும் உழைத்து வந்தன

பலருக்கவே இவை ஏற்பட்டன. ஆதலால், அந்த வீடு பொதுவாக எல்லோருக்கும் சொந்தமாகும்; குறிப்பாக ஒரு தனி நபருக்கு அதில் உரிமையில்லை. இத்தகைய வீட்டைத்தான் சட்டம் ஒரு மனிதனுக்கே சொந்தம் என்று விதிக்கின்றது. மனித சமூகத்திற்குப் பொதுவான ஒரு பொருளை அது அநீதியாக ஒரு மனிதனுக்குச் சொந்தமாக்கு கின்றது. இம்மாதிரியான அநீதியான காரியங்களையும் தனிச் சொத்துரிமைகளையும் பாதுகாக்கவே லட்சக்கணக் கான சட்டங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கணக்கற்ற பட்டாளங்களும்,போலீஸாரும், நீதிபதிகளும் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். மனித சமூகம் தன்னுடைய நியாய உணர்ச்சியையும் நல்லெண்ணத்தையும் இன்னும் இழந்து விடவில்லையாதலால் இந்த முறையை எதிர்த்து வருகிறது.

உலகத்திலுள்ள சட்டங்களில் பாதி — அதாவது சிவில் சட்டங்கள் - மேற்சொன்னபடி பலருடைய உழைப்பினால் ஏற்படும் லாபத்தைச் சிலர் அபகரித்துக் கொள்வதைக் காப் பதற்காகவே ஏற்பட்டு மனித சமூகத்தை வஞ்சிக்கின்றன: நீதிபதிகள் முடிவு செய்யும் வழக்குகளில் முக்கால் பாகம் அப்படி அபகரித்துக் கொண்டவர்கள் தங்களுக்குள் பேரபேய போட்டுக் கொள்ளும் சண்டைகளைத் தீர்ப்பவை-அதாவது, இரண்டு கொள்ளைக்காரர்கள் தாங்கள் கொள்ளை யடித்த பொருளைப் பங்கு போடுவதில் ஏற்படும் தகராறு களைத் தீர்ப்பவை. கிரிமினல் சட்டங்களில் பெரும்பா லானவை, தொழிலாளர் முதலாளிமார்களுக்கு அடங்கி அவர்கள் அடிக்கும் கொள்ளையைச் சகித்துக் கொண்டிருக் கும்படி செய்பவை.

<u>தொழில் செய்து பொருளை உற்பத்தி செய்பவனுக்கு அப்பொருளிலுள்ள உரிமையைப் பாதுகாக்கச் சட்டங்</u>

களே இல்லை. இவ்வுரிமை அவனுக்கு இயற்கையிலே உண்டு என்பதை ஆதிகாலந்தொட்டு மனித சமூகம் ஒப்புக் கொண்டு, தன் மாமூல் வழக்கங்களினால் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது சட்டங்கள் இந்த உண்மையை எண்ணிப் பார்ப்பதுகூட இல்லை. இக்காலத்தில் கத்தியும் கையுமாகக் கொள்ளையடிக்கும் வழக்கம் பிரபலமாக இல்லை. ஒரு தொழிலாளி மற்றொரு தொழிலாளி உற்பத்தி செய்யும் பொருளை அபகரிக்க எண்ணுவதும் இல்லை. அவர்களுக்குள் தகராறு ஏற்பட்டாலும், சட்டத்தின் துணையை நாடாமல், மூன்றாவது மனிதன் ஒருவனை மத்தியஸ்தமாக வைத்துக் கொண்டு வழக்கைத் தீர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். மற்றவர்கள் உடைமையைக் கொள்ளை கொள்ளுகிறவர்கள் முதலாளிமார்களே. அவர்கள் தொழிலாளர் உழைப்பின் பெரும்பாகத்தைப் பறித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். சட்டங்கள் ஏற்படுவதற்கு வெகு காலத்திற்கு முன்பே பொருளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளருக்கு அதிலுள்ள உரிமையைச் சமூகம் நிலைநாட்டியிருக்கின்றது.

சொத்தைப் பற்றிய சட்டங்கள் எல்லாம் அநீதியான முதலாளிகளின் கொள்கையை நிலைநாட்டுவதாக இருப்பதால், புரட்சி ஏற்பட்ட முதல் நாளிலே அவை குழி தோண்டிப் புதைக்கப்படும். சொத்து சம்பந்தமான சகல சட்டங்களுக்கும், தஸ்தவேஜுகளுக்கும், அவைகளை ஆதரித்து நடத்தும் ஸ்தாபனத்திற்கும் இந்தக் கதி ஏற்படுவதில் பாவமே யில்லை. இவை எல்லாம் வெறும் அடிமைத் தனத்தைப் பார்க்கிலும் கேவலமானவை.

சொத்துரிமைச் சட்டங்களைப் போலவே அரசாங்கப் பாதுகாப்புக்கான சட்டங்களையும் கண்டிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மேற்சொன்னவை அவற்றிற்கும் பொருந்தும்.

அரசாங்கங்கள் பல முறைகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சட்டங்களும், அவசரச்சட்டங்களும், விசேஷ உத்திரவுகளும் - எல்லாம் அந்த அரசாங்கங்களைப் பாதுகாக்கின்றன. இவற்றின் கீழ் மனித சமூகம் நசுங்கித் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அரசர்களைத் தலைமையாய்க் கொண்டும், ஜனநாயக முறையிலும், குடியரசாகப் பிரதிநிதித்துவம் பூண்டும் விளங்கும் சகல அரசாங்கங்களும் சில வகுப்பார்களுடைய விசேஷ உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதையே நோக்கமாய்க் கொண்டிருக்கின்றன. பணக்காரர்கள், மதகுருக்கள், வர்த்தகர்கள் ஆகியோரே அந்த வகுப்பினர்கள். நம் சட்டங்களில் மூன்றில் ஒரு பாகம் சாதாரண வரிகளையும், ஏற்றுமதி - இறக்குமதி வரிகளையும், மந்திரி சபைகளையும், அவற்றின் காரியாலயங்களையும் அமைத்தல், பட்டாளம், போலீஸ், மதச்சபை முதலியவற்றையும் பற்றியே கவனிக்கின்றது, — அதாவது அரசாங்க இயந்திரத்தைக் காப்பாற்றவும், பழுது பார்க்கவும், ஓட்டவும் செய்கின்றது. அரசாங்க இயந்திரம் எவர்களைத் தாங்கி நிற்கின்றது? பரசிரம ஜீவிகளான மேல் வகுப்பார்களை. மூன்றில் ஒரு பகுதியான இந்தச் சட்டங்களைப் பிரித்துப் பிரித்து ஆராய்ந்து, அவை தினந்தோறும் எப்படி அமல் செய்யப்படுகின்றன என்பதைக் கவனித்தால், அவற்றில் ஒன்றைக்கூட வைத்திருப்பதற்கு லாயக்கில்லை என்பது விளங்கும்.

இத்தகைய சட்டங்களைப்பற்றி இரண்டு வித அபிப்பிராயம் இருக்க நியாயமில்லை. அராஜகர்கள் மட்டுமின்றி, தீவிர மாறுதல்வேண்டுவோர் அனைவரும் இந்தச் சட்டங்கள் ஒரே காரியத்திற்குத்தான் உபயோகமானவை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அவற்றை நெருப்பில் வார்த்து எரிக்கவேண்டியதே அந்தக் காரியம்.

இனி சட்டத்தின் மூன்ருவது பிரிவைப்பற்றிக் கவனிப்போம். உயிரைப் பாதுகாப்பதும், குற்றத்தைக் கண்டு பிடித்துத் தடுப்பதும் அந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்தது. இது மிக முக்கியமான பாகமாகும். ஏனெனில், இதைப் பற்றியே பல தவறுதலான அபிப்பிராயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய சட்டங்களில்லாமல் மனித சமூகம் வாழமுடியாது என்று பல ஜனங்கள் நமபுவதால்தான் எல்லாச் சட்டங்களும் உடைத்து அழிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. சமூகத்தில் ஆதியிலிருந்து வந்த பழக்கங்களே இந்தச் சட்டங்களாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளையே ஆள்வோர் தங்களுக்கு உபயோகமாகத் திரித்து வைத்துக்கொண்டனர். ஜாதித்தலைவர்கள், நகரங்களிலுள்ள செல்வக்குடும்பத்தார்கள், அரசர்கள் முதலிய யாவரும் ஜனங்களின்மேல் ஆதிக்கியம் செலுத்துவதற்கு மிக முக்கியமான உதவியாக நீதிசெலுத்தும் அதிகாரத்தைத் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டனர். ஆதிக்கியம் என்ருலே நீதி செலுத்தும் அதிகாரம் என்ருகிவிட்டது. "அரசாங்கமில்லாவிட்டால் ஜனங்கள் ஒருவரையொருவர் வெட்டி வீழ்த்தி விடுவார்கள்" என்று சிலர் பேசுகிருர்கள். பர்க் என்ற அறிஞர், "எல்லா அரசாங்கங்களினுடைய முடிவான வேலையும் யாதெனில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஒவ்வொருவனையும் விசாரிக்கப் பன்னிரண்டு கௌரவமான ஜூரிகளை நியமிக்கவேண்டியதேயாகும்," என்று கூறியிருக்கிருர்.

இச்சட்டங்களைப்பற்றி யார் என்ன சொன்னபோதிலும், மற்றச் சட்டங்களைப்போலவே இவைகளும் உபயோகமற்றவை, தீமையானவை என்பதை அராஜகர்கள் தைரியமாக எடுத்துக் கூற வேண்டியிருக்கிறது.

'குற்றங்கள் என்று பிரமாதமாய்ச் சொல்லப்படும் காரியங்களில் முக்கால் பாகம் பிறர் பொருளை அபகரிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையினாலேயே செய்யப்படுகின்றன. தனி நபர்களின் சொத்துரிமையைத் தொலைத்தவுடனே இந்தக் குற்றங்களைச் செய்கிறவர்கள் ஒழிந்துபோவார்கள். சிலர் சொல்லுவார்கள்:- ' ஆனால், கூட வாழும் ஜனங்களைக் கொல்லவேண்டும் என்ற வெறியுள்ள சில மூடர்கள் எப்பொழுதும் இருப்பார்கள். அவர்கள் எந்தச் சண்டையிலும் முதலாவதாகக் கத்தியை வீச ஆரம்பித்து விடுவார்கள். தங்களுக்குத் துன்பம் செய்தவர்களைப் பழிவாங்க அவர்கள் கொலைத் தொழிலைக் கையாளுவார்கள். அவர்களைத் தடுத்துவைக்கச் சட்டங்களும், தண்டிக்கத் தண்டனைகளும் இல்லாவிட்டால் அடங்கமாட்டார்கள். சமூகம் தன்னைச்சேர்ந்த இவரைத் தண்டிக்க அதற்கு அதிகாரம் உண்டா? இதையே பலர் பல சமயம் ஆட்சேபித்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் பழைய பல்லவியையே திரும்பப் பாடினால், அது ஒரு காரணமாகுமா?

இது சம்பந்தமாக ஒரு விஷயம் உண்மையானதென்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, மிகக்கொடுமையான தண்டனைகளை விதித்துவிட்டால் மட்டுமே குற்றம் குறைந்துவிடாது. கொலை செய்தவர்களைத் தூக்கிவிடுங்கள்; அல்லது துண்டு துண்டாய்க் கிழித்தெறியுங்கள். அதனால் ஒரு கொலைகூடக் குறைந்துவிடாது. அதேபோல, மரணதண்டனையை நீக்கி விட்டால் ஒரு கொலை கூட அதிகரித்தும் விடாது. இவ்வுண்மையைப் புள்ளி விவரங்கள் நிரூபிக்கின்றன. நல்ல மழை பெய்து நாடு செழித்தும், சௌக்கியம் இன்பகரமாயும், உணவுப்பொருள்கள் விலை சரசமாயும் இருந்தால், கொலைகளின் எண்ணிக்கை

குறைந்துபோகின்றது. இதுவும் புள்ளி விவரங்களால் தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன. உணவுப் பொருள்களின் விலையையும், சீதோஷ்ண நிலையையும் பொறுத்தே கொலைகள் அதிகரிக்கவோ குறையவோ செய்கின்றன. எல்லாக் கொலைகளும் பஞ்சத்தினால் ஏற்படுகின்றன என்பதில்லை. விளைவு அதிகமாயிருந்து, பண்டங்கள் சௌகரியமாய்க் கிடைத்து, வெப்பமும் குளிரும் அமிதமாயில்லாமல் ஆரோக்கியத்தைக் கொடுப்பதா யிருந்துவிட்டால், மனிதர்கள் சந்தோஷமாக வாழ்ந்து, வழக்கமாய் அநுபவித்து வந்த கஷ்டம் குறைந்து, கவலையற்று, சஞ்சலமான ஆவேசங்களுக்கு இடங்கொடாமல் இருக்கிறார்கள். அப்பொழுது, அவர்கள் அற்பத் துவேஷங்கொண்டு தம்முடன் தோன்றிய பிற மனிதரைக் கத்தியால் குத்த மனமற்றவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

தண்டனை கிடைக்குமே என்று பயந்து, எந்தக் கொலையாளியும் கொலை செய்யாமல் இருந்துவிடுவதில்லை. இந்த உண்மை பலருக்கும் தெரிந்ததே. கஷ்டத்தினாலோ, பழி வாங்கவேண்டுமென்றோ, ஒருவன் தன் பக்கத்து வீட்டுக்காரனைக் கொலை செய்வதா யிருந்தால், அவன் அக்குற்றத்தினால் வரும் லாப நஷ்டங்களைப்பற்றி முன் கூட்டி அதிகமாக யோசிப்பதில்லை. மேலும், குற்ற விசாரணையிலிருந்து தப்பிவிட வேண்டுமென்று உறுதியுடன் எண்ணுக கொலையாளிகளும் மிகச் சிலரேயாவர்.

இப்போது சமூகத்திலுள்ள எல்லா மனிதர்களுக்கும் கல்வி வசதி கிடைக்கவில்லை. எல்லோருடைய அறிவையும் விருத்தி செய்யாமலும், எல்லோரையும் வாழ்க்கையின் இன்பங்களை அநுபவிக்கும்படி செய்யாமலும் இருக்கிற தாழ்ந்த நிலையிலேயே விட்டிருப்பதாக வைத்துக்கொள்

வோம். கொலை செய்கிறவர்களைத் தூக்கில் போடவோ, வேறு தண்டனைக்குள்ளாக்கவோ செய்யாமலும் விட்டுவிடுவோம். இதனால் ஒரு கொலைகூடக் கூடுதலாக நடந்துவிடாது. இது நிச்சயம். வழக்கமாய்க் குற்றஞ்செய்கிறவர்கள் சிறைகளில்தான் குற்றஞ்செய்யும் வழி வகைகளையெல்லாம் நன்றாய்க் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். தண்டனைகளை நிறுத்திவிட்டால், இவர்கள் சிறைகளில் கொடுமைசெய்யப் பழகிக்கொள்ள முடியாது. மொத்தத்தில் கொலைகள் மிகவும் குறையும் என்று நாம் நம்பலாம்.

சட்டத்தின் நன்மைகளைப்பற்றியும், தண்டனைகளால் ஏற்பட்டிருக்கும் லாபங்களைப் பற்றியும் நமக்கு அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இப்படிப் புகழ் பாடுகிறவர்கள் இவைகளால் சமூகத்திற்கு ஏற்படும் தாழ்வையும் கேட்டையும் கவனிப்பதில்லை. லாபத்தோடு நஷ்டத்தை அவர்கள் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதில்லை.

பண்டைக் "காலத்தில்" குற்றவாளிகளை நடுத்தெருக்களில் வைத்து மிகவும் கோரமான முறைகளில் தண்டித்ததைக் கண்ட ஜனங்கள் எத்தனை ஆத்திரமூட்டும் உணர்ச்சிகளைப் பெற்றிருப்பார்கள்! இதை நிதானித்துப் பாருங்கள்! பூமியிலுள்ள ஜந்துக்களில் கொடுமை செய்வதில் நிகரில்லாத ஜந்து மனிதனே. குரங்குகளுக்குக்கூட இத்தகைய கொடுமைக் குணம் கிடையாது. மனிதர்களுக்குள்ளே பயங்கரமான கொடுமைக் குணங்களை வளர்த்தவர்கள் எவர்கள்? அரசர்களும் நீதிபதிகளும், மதகுருக்களும் சட்டம் என்னும் ஆயுதத்தைத் தாங்கி, மனிதர்களு[illegible] உடல்களைச் சவுக்கால் அடித்துச் சதையைத் [illegible] துண்டாய்ப் பிய்த்தெறிந்தார்கள்; காயங்களில் [illegible]ணெயைக் கொதிக்கவைத்து ஊற்றினார்கள்; [illegible]

வெட்டினார்கள்; எலும்புகளை உடைத்தார்கள்; ரம்பத்தால் அறுத்துத்தள்ளினார்கள்! இத்தனையும் அவர்களுடைய அதிகாரத்தை நிலைநாட்டவே செய்யப்பட்டன! அவர்களைத் தவிர அவர்களுக்கு உதவியாகத் துப்பறிந்து சொல்பவர்களைப்பற்றி எண்ணிப்பாருங்கள்! ஒற்றர்களுக்கு ஏராளமான பணம் கைக்கூலியாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அரசாங்கங்களும் நீதிபதிகளும் அவர்களை * ஆதரித்துப் போற்றினார்கள். அவர்கள் 'குற்ற'த்தைக் கண்டுபிடிக்க உதவி புரிகிறார்களாம்!

சிறைச்சாலைகளைச் சென்று பாருங்கள்! அங்கே மனிதர்கள், சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டு, தங்களைப்போன்ற திக்கற்ற மற்ற மனிதர்களோடு கூட்டம் கூட்டமாக அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு துர்க்குணத்திற்கும், ஒழுங்கீனத்திற்கும், லஞ்சம் வாங்குவதற்கும் அளவே இல்லை. சிறைச் சுவர்களின் வழியே சகல துர்க்குணங்களும் கசிந்து வெளிவருவதை நீங்கள் பார்க்கலாம். ஜெயில்களைச் சீர்திருத்தலாம் என்று எண்ணுவீர்கள். இவைகளை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சீர்திருத்துகிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு வெறுக்கத்தக்கவையாகவே மாறும் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்! பண்டைக்காலத்து இருட்டறைச் சிறைக்கூடங்களைப் பார்க்கிலும் நமது தற்கால ஜெயில்கள் நூறு மடங்கு அதிக பயங்கரமாயிருக்கின்றன.

சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்தி, மனிதர்களிடையே எத்தனை இழி குணங்களையும், ஒழுங்கீனங்களையும் வளர்க்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள்! குற்றஞ் செய்தவர்களைத் தண்டித்துச் சீர் திருத்தி அவர்களை நல்லவர்களாக்குகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதிகாரத்தை உபயோகிப்பதால் நியா

யம் வழங்கப்படுவதில்லை. மனிதன் தன் மனச்சாட்சிப்படி எவ்வாறு நடக்கிறான் என்பதையோ, அவனைச் சுற்றியுள்ள நண்பர்கள் அவனைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என் பதையோ கருதாமலே தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது சட்டத்தை நிலைநாட்டக் கொலையாளிகள், ஜெயிலர்கள் ஒற்றர்கள் ஆகிய இத்தனை பரிவாரங்களும் தேவைப் படுகிறார்கள். இந்த விஷயங்களையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், ஜனங்களைத் தண்டனைக்குள்ளாக்கும் ஒவ்வொரு சட்டமும் ஒழியவேண்டும் என்பதை நீங்களும் ஒப்புக்கொள்வீர்கள்.

நம்மைப்போல் அரசியலமைப்புக்கள் அமைத்துக் கொள்ளாத ஜனங்கள் நம்மைப் பார்க்கிலும் உயர்ந்த மனோபாவத்துடன் இருக்கிறார்கள். 'குற்றவாளி' என்றால் அதிர்ஷ்டம் கெட்டவன் என்பதைத் தவிர வேறில்லை என்று அவர்கள் சொல்லுவார்கள். அவனைச் சவுக்கால் அடிப் பதும், விலங்கிடுவதும், தூக்கிலோ சிறையிலோ தள்ளி வதைப்பதும் பரிகாரம் ஆகாதென்று சொல்லுவார்கள் அவனை உடன்பிறந்த சகோதரனாகப் பாவித்து, கவனத் துடனும், சமத்துவமாயும், மற்ற ஒழுக்கமுள்ள மக்கள் நடத்தப்படும் முறைகளில் நடத்துவதே உண்மையான பரிகாரம் என்றும் மிகத் தெளிவாய் அவர்கள் அறிந்திருக் கிறார்கள்.

இனி வரப்போகும் அடுத்த புரட்சியில் ஜனங்கள் கீழே குறித்த கோஷங்களைக் கூவுவார்கள் என்று நாம் நம்பு கிறோம்:—

'தூக்குமரங்களை எரித்துத் தள்ளுங்கள்!'
'ஜெயில்களை உடைத்துத் தள்ளுங்கள்!'

'பூமியில் ஆகக் கழிவான கூட்டத்தாரான நீதிபதிகளையும், போலீஸாரையும், ஒற்றர்களையும் துரத்துங்கள்!'

'ஏதோ ஆவேசத்தில் தன் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவனுக்குத் தீங்கு செய்துவிட்ட மனிதனைச் சகோதரனாகப் பாவித்து நடத்துங்கள்!'

'சோம்பலிலே திளைத்துக்கிடக்கும் மத்திய வகுப்பாரின் இழி குணங்களை உலகறிய எடுத்துக் கூறுங்கள்!'

இதன்பின் நம் சமூகத்தைப் பீடிக்கும் குற்றங்கள் குறைந்து மறையும் என்று நம்புங்கள்.

குற்றங்களுக்கு முக்கியமான காரணங்கள் :—

சோம்பல் ;
சட்டமும் அதிகாரமும் ;
சொத்தைப் பற்றிய சட்டங்கள் ;
அரசாங்கத்தைப்பற்றிய சட்டங்கள்;
இத்தனை சட்டங்களையும் ஏற்படுத்தும் அதிகாரம் முதலியவை.

இனிமேல் சட்டங்களும் வேண்டாம்! நீதிபதிகளும் வேண்டாம்!

நம் மக்களில் சிலர் தவறி நடந்து குற்றஞ் செய்யாமல் பாதுகாப்பதற்குச் **சுதந்திரம், சமத்துவம், சர்வ ஜன சகோதரத்துவம்** *ஆகியமூன்றுமே அரண்களாம்.*

ஸ்ரீ ஷண்முகம் அச்சகம், நெல்லை.